

YEŞİL YÜREK

SÜLEYMAN
BULUT

Resimleyen:
Mustafa Delioğlu

11.
baskı





Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 **CAN**
ÇOCUK



© **Can Sanat Yayınları A.Ş.**, 2018

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-0944-9

1. Basım: 2008

11. Basım: 1000 adet, Mayıs 2022

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Düzeltili: Seda Ateş

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Recep Eren

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: İmak Ofset Basım Yayın Tic. ve San. Ltd. Şti.

Sertifika No: 45523; Adres: Akçaburgaz Mah. 137. Sk.

No:12 Esenyurt, İstanbul

Yeşil Yürek

SÜLEYMAN BULUT

Resimleyen: Mustafa Delioğlu



SÜLEYMAN BULUT

Ben küçükken büyükler hep aynı soruyu sorardı: “Büyüyünce ne olmak istiyorsun?” İlkokulda, “Öğretmen olmak istiyorum,” derdim... Ortaokuldayken, pilot! Lisede tiyatro oyuncusu! İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi’nde okurken anladım ki, ben aslında harfleri seviyorum, başka şeyi değil! İstanbul Radyosu’na, özellikle çocuk programlarına radyo oyunları yazmaya başladım. İlk kitabım *Kar Tanesi*’ni de o yıllarda yazdım. Heyecan içinde Arkadaş Kitaplar’ı yöneten Erdal Öz’e gittim. Kendimi tanıttım dosyayı uzattım. Erdal Abi, “On beş gün sonra gel,” dedi. Benim için on beş yıl kadar uzun süren on beş günün sonunda Erdal Abi’ye gittiğimde, “Resimlemeye bile verdim,” demesin mi? Uçarak döndüm eve, yeni kitaplarımı yazmaya başladım...

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

101 Atasözü 101 Öykü • 101 Deyim 101 Öykü • 101 Ninni • Arkadaşım
Nasreddin Hoca • Aslan Kral Kork • Atatürk Hangi Takımı Tutuyordu?
• Bil Beni Bileyim Seni • Bilenler Bilmeyenlere Anlatsın • Binbir Gece
Masalları / Gemici Sindbad • Büyük Atatürk'ten Küçük Öyküler 1 •
Büyük Atatürk'ten Küçük Öyküler 2 • Büyük Atatürk'ten Küçük
Öyküler 3 • Kar Tanesi • Kardeşlik Çemberi / Çocukların Hakları Var 1
• Anne Ben Yapabilirim / Çocukların Hakları Var 2 • Sihirli Çaydanlık
/ Çocukların Hakları Var 3 • Hey Küçük! / Çocukların Hakları Var 4 •
İnsan Okur / Çocukların Hakları Var 5 • Kız İşi Oğlan İşi • Kocaman
Küçük Deniz • Maviş • Mor Benekli • Oklu Kirpi İle Konaklı Kaplumba-
ğa • Ormandaki Dev • Palavracılar Kralı • Penceredeki Kuş • Sarıtay
• Su Kardeşler • Şipşak Bilmeceler 1 • Şipşak Bilmeceler 2 • Şipşak Bil-
meceler 3 • Toparlıcak Nokta Ve Arkadaşları • Uçankuş'tan Al Haberi
• Yıldızlı Alfabe

İçindekiler

Ah Yurdum!.....	9
Aygörmez Uçurumu'nda Mor Dağ Gülleri.....	12
Kayabeyi Çebiçlerin Peşinde	31
Ormanın En Zararlısı	40
Masalın Adı: Yeşilyurt.....	57
Oğlaklar Masal Dinlemeye Gelmedi	65
Yeşil Gökyüzü	74
Yeşilyurt Masalı.....	82
Yeşilyurt... Var mıymış, Yok muymuş?	99
Yeşilyurt Yokmuş!	109

Ah Yurdum!

İşte o zaman dağın en yüksek noktası Çataktepe, olduğundan biraz daha yüksek görünürdü.

Bir keçi boyu kadar yüksek!

Çünkü, Kayabeyi, böyle zamanlarda hep yaptığı gibi, Çataktepe'de yerini almış olurdu.

Yokuş inip yokuş çıkarak, kayadan kayaya sıçrayarak, uçarak, koşarak tepeye tırmanır, en yukarıdaki kayanın ucunda, biraz sonra atlayacakmış gibi durup, hiç kıpırdamadan aşağılara... hep aşağılara bakardı.

Başından geriye, sırtına doğru altı-yedi kıvrım oluşturarak uzanan katmerli boynuzları ve çenesinin altından başlayıp dizlerine kadar uzanan beyaz sakalları onun ne kadar yaşlı olduğunu gösteriyordu. Ama yay gibi gerilmiş



gövdesi ve yere sağlam basan güçlü ayaklarıyla genç bir yabankeçisi kadar da dinç görünüyordu. Başını ise hep yukarıda ve kıpırtısızdı.

Şimşekler çakıp, ortalık gümüşü, keskin ışık parlamalarıyla aydınlanmaya başladığı an, o dimdik, kıpırtısız duran baş, aşağıya doğru eğilir, ileriye doğru uzanırdı. Kara, parlak gözleri, dağın eteklerini hızla tarayarak uzakta, taa uzakta bir yerlere bakar, bir şeyleri görmeye çalışırdı.

Şimşegin ışığı kaybolur kaybolmaz da gözlerini kapatıp, bu kez burnunu uzatırdı ileriye doğru...

Burun delikleri alabildiğine açılıp kapanır, tepenin aşağısındaki bütün havayı içine çekmek ister gibi, derin derin soluk alıp verirdi.

Ta ki, çoktan yağmaya başlamış yağmur damlaları, üzerinde buza dönüşüp, burun deliklerini kapatana kadar.

İşte o zaman kenetlenmiş çenesi açılır, özlem dolu iki sözcük dökülürdü ağzından:

“Ah, Yeşil Yurdum!”



Aygörmez Uçurumu'nda Mor Dağ Gülleri

Kayabeyi, Çataktepe'den indiğinde, oğlakları... Kozak, Pıtır, Çotuk, Cangıl ve Tomur'u bıraktığı yerde buldu.

“İşte geldim çebiçlerim,” dedi.

Oğlaklara hep “çebiçlerim” derdi.

Hızla silkelendi; tepeden aşağıya doğru indikçe üzerinde erimeye başlayan buzcuklar çevreye dağıldı. Buzcukların bir kısmının da kendi üzerlerine doğru geldiğini gören oğlaklar kaçışırken,

“Amaaan Kayabeyi, her seferinde bizim üstümüze

doğru silkeliyorsun Şunları,” diye yakındılar. “Yine o buzdağına çıktın değil mi?”

Kayabeyi, her zamanki gibi duymazlıktan geldi. Bunun üzerine oğlaklar, aslında yanıtını bildikleri başka bir soru sordu:

“Bizi ne zaman çıkaracaksın oraya?”

“Hiçbir zaman,” dedi Kayabeyi, kesin ve kararlı bir şekilde. “Kaç kere söyledim size... Çıkmak için heves edilecek bir yer değil orası. Her yer kar, buz!”

“Ama sen çıkıyorsun?!” diye yakındı Kozak.

Kayabeyi, başını kademe kademe aşağılara doğru inip giden tepelere doğru çevirdi:

“Çıkıyorum, evet, ama; Buzkar Dağı’nı görmek için değil...”

“Ya ne için?” diye sordu Cangıl.

Yanıt veren Kayabeyi’nin sesi dokunaklıydı bu kez:

“AŐađıları görebilir miyim diye...”

“Hangi aŐađıları?” dedi Tomur. “Yani oraya, ordan bizi görmek için mi çıkıyorsun?”

“Hayır... Daha aŐađıları, en aŐađıları!”

Oğlaklar da dönüp, Kayabeyi gibi aşağılara doğru bakmaya başladı. Kıvrıla kıvrıla inen, sislerin arasında kaybolup giden tepelerden başka bir Őey göremediler ama.

“Sen ne görüyorsun?” diye sordular.

DalgınlaŐtı Kayabeyi:

“Ben,” dedi, “YemyeŐil bir yer görüyorum... Tek bir taŐ, tek bir kaya yok! YemyeŐil. Sonra Acar Aslanı, BeyazdiŐi, Kaplan Atiki, DiŐlek TavŐanı, Topak Ayıyı, Oklu Kirpiyi... onları görüyorum...”

Oğlaklar, sayılan bu isimler üzerinde durmadı pek. Onların takıldıkları nokta başkaydı:

“Biz niye göremiyoruz, peki?” diye sordular.

Kayabeyi, dalgınlığından silkindi:

“Büyüyünce,” dedi, kararlı bir sesle, “büyüyünce siz de görürsünüz... Neyse çebiçlerim, toparlanıp eve dönme zamanı geldi; geç kalıp merakta bırakırsak, büyükler bize kızıyor biliyorsunuz... Şimdiiii, evin yolunu ben biliyorum diyen var mı içinizde?”

Oğlakların hepsi, havaya sıçrayarak:

“Ben biliyorum! Ben biliyorum!” diye bağırışmaya, kılavuz olarak kendilerini seçtirmeye çalıştı. Kayabeyi, konuyu değiştirmiş olmanın rahatlığıyla,

“Ne güzel, hepiniz biliyorsunuz demek... O zaman düşün önüme de, beni evimize götürün bakalım,” dedi.

Oğlaklar, çevik adımlarla hemen öne geçip, kayaların arasından, çalıkların çevresinden dolanarak aşağıya inmeye başladı. Yollarını dikkatle seçiyor, yanlış yöne sapmamaya çalışıyorlardı ki, Kayabeyi'nin sesi durdurdu onları:

“Çebiçlerim, duyuyor musunuz?”

Kayabeyi'nin havaya kalkan başı bir sağa bir sola dönüyor; burun delikleri titriyor, büyüyor, küçülüyor, durmaksızın açılıp kapanıyordu.

“Duyuyor musunuz kokuyu?”

“Ne kokusu Kayabeyi?”

“Bu onun kokusu; evet, evet onun kokusu!”

Oğlaklar da Kayabeyi'nin yaptığı gibi yapıp, burunlarını titreterek bütün kokuları duymaya çalıştı. O kadar

çok çeşitli koku geliyordu ki burunlarına;

“Sen hangi kokuyu diyorsun Kayabeyi?” diye sordu Pıtır.

Kayabeyi, başını öne, arkaya doğru salladı:

“Ayıramadınız değil mi?.. Ama haklısınız, siz hiç mor dağ gülü görmediniz ki, kokusunu nerden bileceksiniz?”

Oğlaklar birbirlerine baktı.

“Mor dağ gülü mü?”

“Yakınlarda olmalı,” dedi Kayabeyi. Yüzünü tam rüzgâra doğru döndü:

“Evet, şimdi daha iyi duyuyorum... Es rüzgâr es, oh! Şimdi daha iyi duyuyorum; kesinlikle bu onun kokusu...”

Gözlerini kapatıp, bütün dikkatini burnuna veren Kayabeyi, büyük bir heyecanla sürdürdü konuşmasını.

“Çebicilerim... sonunda size mor dağ güllerini gösterebileceğim! Bu dağlarda çok az bulunur... Narin olduğu için, çok korunaklı yerlerde, kıyıda köşede yetişir. Çok lezzetli olduğu için de seveni çoktur. Hazır kokusunu duymuşken, izini yakalamışken bulalım şunları... Gelin benle.”

Kokuyu kaybetmemek için, burnunu sürekli havada tutan Kayabeyi öne geçti. Merak içindeki oğlaklar da hemen arkasına sıralanıp, gittikleri yönün tersinde ilerlemeye başladılar.

Yürüdükleri patika yol, kayaların arasına girdi çıktı, çalılırları dolandı, sonunda dev bir kayanın üstünde, derin bir uçurumun önünde bitti. Uçurumu gören Kayabeyi,

“Aaa, Aygörmez Uçurumu burası, aman dikkat!” diye herkesi uyardı.



Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 **CAN**
ÇOCUK

YEŞİL YÜREK

**Ormanda sadece yer değil, gökyüzü
bile yeşildir...**

Ormanın gerçek sahipleri nerede? Masallarda kalan Yeşilyurt nasıl bir yerdi? Çebiçlerin eline geçen gizemli kitabın sırrı ne? "Yeşil Yürek" ağaçların, otların, kuşların, aslanların, kaplanların, kurtların, ayıların ve seyrek sakallı, çevik ayaklı keçilerin öyküsü! Ve tabii birdenbire ortaya çıkıp her şeyi değiştiren gümgüm sopalı yabancıların da...

Çocuk edebiyatımızın üretken kalemi Süleyman Bulut, bu kez doğal hayatın ön planda olduğu bir öykü sunuyor okurlarına. Ormanın ve hayvanların başına gelenleri, yaşamın temel değerlerine de değinerek anlatıyor çocuklara.



YAŞ 8 9 10 +

cancocuk.com

